

Er du klædt på
til dit arbejdsliv i
efteråret?

FORUM

GAVEÆSKER TIL ENHVER ANLEDNING

A.C. Perchs Thehandel

Bestil online

Forside (/)

Repremiere i mit indre mørke

Skrevet af

(/Henrik-Dahl)

Henrik Dahl (/Henrik-Dahl)
forfatter (/Henrik-Dahl)
(/Henrik-Dahl)
229 artikler
28 indlæg

Henrik Dahl kigger nærmere på Søren Ulrik Thomsens (SUTs) nye essaysamling. De to jævnaldrende essayister er enige om, at hvis man som ældre fremfører ungdommens gardinprædikener er man ikke længere en vred ung mand, men en sur gammel stodder. Og det vil ingen af dem være. Det handler om at blive ældre og klogere og mindre skråsikker. SUTs essaysamling får derfor lovord med for sin ærlighed og ydmyghed.

Er du klædt på
til dit arbejdsliv
i efteråret?

FORUM

For min generation er Søren Ulrik Thomsen nok den eneste lyriker, der har haft status som en rockstjerne. Det hænger sammen med hans debut i 1981, digtsamlingen City Slang, som Lars H.U.G. tre år senere satte i toner. Skulle jeg lave et personligt sound track til firserne, ville mindst et par af numrene fra dette album være fuldstændig umulige at komme udenom (sammen med det bedste fra The Talking Heads, Eurythmics, Prince, Bruce Springsteen, U2 og Voxpop – for lige at runde den af).

I dag er Søren Ulrik Thomsen, med al respekt, ikke længere

FÅ NYHEDSBREV

Alt hvad du behøver at vide om kommunikation i din indbakke.

Ud over nyhedsbrevet får du max to andre faglige e-mails om ugen.

Din e-mailadresse*

Tilmeld nyhedsbrev

rockstjerne. I stedet er han blevet dansk lyriks ældre statsmand. Sådan én, der taler med pondus. Og som man hører ud – selv i de tilfælde, hvor man ikke er særlig enig.

Faktisk er spørgsmålet, om han overhovedet er lyriker? Ikke forstået sådan, at hans lyriske forfatterskab har mistet sin vægt. For det har det – i det omfang, jeg kender til det og i det hele taget er i stand til at påskønne lyrik – ikke. Men forstået på den måde, at hans forfatterskab nok er gået over i en ny fase. Det er umuligt at sige, om han har udgivet sin sidste digtsamling. Det har han trods alt næppe. Men i takt med, at der bliver længere og længere mellem udgivelserne af lyrik, træder Thomsen mere og mere i karakter som essayist.

Øjeblikket føder essayet

Som regel er det øjeblikket, der føder et essay. Der indtræder en eller anden begivenhed, som åbner for inspirationen. Og hvis man ellers har en aftale med en avis eller to, bliver den resulterende tekst så trykt. Om end teksten, rent stilistisk, er nok så god, vil det imidlertid tit gå sådan, at begivenheden, der inspirerede den, bliver glemt. Måske var den ikke så vigtig. Eller den var vigtig nok – men når alt kommer til alt, så er der så mange vigtige begivenheder, at man ikke kan huske dem alle. Det er derfor, så mange essays blegner med tiden, om de så er nok så skarpe og veloplagte. Deres impuls er glemt, og derfor kan man ikke længere føle den elektriske spænding, der i sin tid skabte dem.

Nu er Søren Ulrik Thomsens hidtil bedste essays så blevet genudgivet. Bogen har fået titlen Repremiere i mit indre mørke. Den refererer både til et enkelt essay (om Vertigo af Alfred Hitchcock) og til hele genudsendelsesprojektet. Men samtidig har den, for at det ikke bare skal være genbrug alt sammen, også fire bonustracks (Thomsen er ikke gammel rockstjerne for ingenting): egentlige digte, der af den ene eller anden grund ikke har været trykt i en af hans digtsamlinger.

Jeg synes, at Thomsens projekt er lykkedes. Ved den hårde redaktion er det lykkedes at bevare den spontane interesse, der som regel motiverer en læser til at kaste sig over et essay. Man vil gerne læse, hvad Thomsen (og Frederik Stjernfelt) har at sige om Røde Mor. Ligesom det også vækker umiddelbar interesse at høre nærmere om at holde op med at ryge. Om København er blevet mere kedelig og forstadsagtig af at blive så kraftigt ombygget de sidste to årtier. Om pornoen var bedre før silikonen og intimbarberingerne holdt deres indtog. Om fordomsfulde mennesker, der selv tror, de er samfundskritiske. Om rockmusik, man ikke turde høre, da man var ung, fordi den tilhørte andre ungdomskulturer end ens egen. Og om mange andre tilsyneladende småting, der får lov til at vokse, mens Thomsen reflekterer over dem.

Det bedste er stemmen

Det, jeg bedst kan lide ved Thomsens essays, er dog ikke deres konkrete emner. Selvom de bestemt er med til at opbygge interessen. Det gode ved dem er deres stemme og deres synsvinkel. En moden mand, der taler åbent om at blive ældre og klogere og mindre skråsikker. Der ikke lader, som om han stadig er en ung rockstjerne på 25 år, men ærligt indrømmer, at han er blevet en ganske vist laurbærkranset, men også lettere overvægtig

FÅ NYHEDSBREV

Alt hvad du behøver at vide om kommunikation i din indbakke.

Ud over nyhedsbrevet får du max to andre faglige e-mails om ugen.

Din e-mailadresse*

Tilmeld nyhedsbrev

samfundsstøtte i halvtredserne. Som tilstår, at han ikke længere går så meget op i musik-, film- og lyrikscenens daglige børsnoteringer og fluktuationer. Ikke, at han ser ned på dem, der gør. For Thomsen ser ikke ned på (ret mange) andre mennesker. Han noterer sig bare, at når man er ung, går man op i forskelle og nybrud, mens man senere i livet kommer til at opfatte ligheder og kontinuitet som mere interessante fænomener. At skælde ud og holde gardinprædikener er noget, der hører ungdommen til. Bliver man ved i alderdommen, er man ikke længere en vred ung mand, men en sur gammel stodder. Og den position ønsker Thomsen under ingen omstændigheder at indtage.

En del af min begejstring for Thomsens essays hænger selvfølgelig sammen med, at vi er nogenlunde jævnaldrende. Jeg er fire år yngre end han og fylder således halvtreds næste år. Er nødt til at forholde mig til, at mine børn bliver voksne og jeg selv en ældre mand. Ingen forhindrer mig i at tage mit træningstøj og mine løbesko på og følge de ritualer for opvarmning, distance og tempo, jeg har holdt mig til i mere end tre årtier. Alligevel må jeg ændre mig selv. Gøre plads for ungdommen. Glæde mig over dens dygtighed, engagement og skarpe meninger, samtidig med at jeg glæder mig over min egen alder og de erfaringer, den har givet mig. Det er dejligt, at jeg stadig kan løbe nogenlunde sådan, som jeg gjorde, da jeg var en ung mand og hørte City Slang. Men det er også opløftende, at jeg kan lytte til Søren Ulrik Thomsen og lære, hvordan man holder op med at lyde som en ung mand, når man tager ordet på den offentlige arena.

Næsten 100 % enig

For det meste er jeg enig med Søren Ulrik Thomsen. Det er selvfølgelig en væsentlig grund til, at jeg kan lide hans essays. Hans analyse af styrker og svagheder i C.V. Jørgensens lyrik sidder lige i øjet, ligesom hans analyse af sammenhængen mellem identitet og smag. Men der er også essays, jeg føler mig mindre enig i. Det gælder ikke mindst Thomsens analyser af urbaniteten. Han har naturligvis ret i, at friseringen og afretningen af det strithårede og uregerlige, gamle Køben-havn er trist. Men han skal efter min mening også huske realiteterne: at selve livet i byen for de flestes vedkommende var både hårdt og kort. Selvfølgelig er det en åndssvag paradegestus at spærre for trafikken på Nørrebrogade (for helvede: den ligger i en BY!). Men den rent æstetiske synsvinkel på det smukke gamle roderi i forhold til den arkitekttegnede kedsommelighed er – skønt jeg også begræder tabet af lyriske elektrikere, der pryder deres facader med sentenser som: "Er lyset defekt – ring til Specht!" – for snæver.

I modsætning til den jævnaldrende – men også frelste og bedrevende – essayist Carsten Jensen erkender Søren Ulrik Thomsen altid såvel sin tvivl som de principielle kon-sekvenser af, at den verden, vi lever i, er fortolket og ikke givet. Det er derfor, han er så spændende at læse; også i de tilfælde, hvor man ikke er helt enig. Skønt det pr. definition er en ensom aktivitet at læse, er man ikke ensom med Thomsens essays. De er altid formet som en dialog, og derfor har man også altid på fornemmelsen, at hvis man kunne komme med et bedre argument, ville han give sig. Måske ikke verdens mest sexede og rockstjerne-agtige måde at føre sig frem på. Men i den grad en facon, der fremmer det offentlige ræsonnement og bidrager til, at den samlede mængde af visdom i samfundet vokser.

FÅ NYHEDSBREV

Alt hvad du behøver at vide om kommunikation i din indbakke.

Ud over nyhedsbrevet får du max to andre faglige e-mails om ugen.

(<http://www.borgen.dk/product.asp?product=3374>)

Søren Ulrik Thomsen
REPREMIERE I MIT INDRE MØRKE
Essays
ISBN 978-87-7456-736-3
176 sider, illustreret. Indb.
Pris 249 kr.

Giv din stemme

4,4/5

5 stemmer

KOMMENTARER

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

Henning Larsen

(/kommunikation-job/henning-

Global Communications, Brand and Marketing Director

Frist: Hurtigst muligt

Dansk Planteværn

Kami

kommunikationsansvarlig konsulent (/kommunikation-

Frist: 18. august

OXFAM IBIS

(/kommunikation-job/oxfam-ibis-

Presserådgiver (/kommunikation-job/oxfam-

Frist: 18. august

SUNDHEDS- OG ÆLDREMINISTERIET
(/kommunikation-job/sundheds--og-

Praktikant (/kommunikation-job/sundheds--og-

Frist: 17. august

(/kommunikation-

Pressekonsulent (/kommunikation-job/koebenhavns-kmn--

Frist: 20. august

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

(/kommunikation-job/miljoe--og-
Kommunikationsrådgiver (/kommunikation-job/miljoe--og-

Frist: 16. august

[Se alle job \(/kommunikation-job\)](#)

[Indryk job \(/kommunikation-job/danmarks-bedste-jobbank-for-kommunikationsjob\)](#)

FÅ NYHEDSBREV

Alt hvad du behøver at vide om kommunikation i din indbakke.

Ud over nyhedsbrevet får du max to andre faglige e-mails om ugen.